

פרשת וישלח יום א'

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסה ע"ב

יעקב שלח לעשו מלאכים ממש

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו וּגְוִי". אמר רבי אלעזר, כתיב: **"כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָהֶ, לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָכֶיהָ"** (תהלים צא, יא), זה יעקב, שהקדוש ברוך הוא הזמין לו מלאכים מחנות הממונים, לפי שהרי הוא בא שלם בשבטים עליונים, כולם תמימים כראוי, כמו שכתוב: **"וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים"**, וכאן כיון שניצל מן לכן והוא נפרד ממנו, אז נזדווגה עמו השכינה, ובאו מחנות מלאכים קדושים לסבב אותו, ואז **"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה"**, ומאותן מלאכים שלח לו לעשו, זה שכתוב: **"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים"**, מלאכים ממש היו בודאי.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"א

השכינה שורה להציל הצדיקים

פּתַח ר' יצחק ואמר, כתוב: "חֲנֻה מַלְאָךְ ה' סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם" (תהלים לד, ח), במקום אחד כתוב: **"כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָהֶ"** (תהלים צא, יא), מלאכיו הרבה, וכאן אחד, שכתוב: **"חֲנֻה מַלְאָךְ ה' וּגְוִי"**, אלא **"כִּי מַלְאָכָיו יִצְוּהוּ לָהֶ"**, אלו שאר מלאכים, **"חֲנֻה מַלְאָךְ ה' סָבִיב"** זו השכינה, כמו שכתוב: **"וַיִּרְא מַלְאָךְ ה' אֶלְיוֹ בְּלַבַּת אֶשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה"**, ולפיכך **"חֲנֻה מַלְאָךְ ה' סָבִיב לִירְאָיו"**, לסבב אותו בכל הצדדים, בשביל להצילו, וכאשר השכינה תשרה על אדם, הרבה מחנות קדושים נזדמנים שמה.

וכאן כשבא יעקב מבית לכן, כל מחנות הקדושים סבבו אותו ולא נשאר יחיד, ואפשר תשאל שהרי השכינה אינה שורה אלא בנחלתה שהיא ארץ הקדושה, ודאי אינה שורה בשביל להניק ממנה, אבל להגן שורה.

הסיבה שהשכינה והמלאכים נסתלקו מיעקב אבינו

(א) לפי שהכניס עצמו לסכנה. **אמר רבי חזקיה, אם כן למה כתוב: "וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ"**, אמר רבי יהודה, לפי שהכניס עצמו לסכנה, והיה רואה אותה הסכנה בעיניו, לכן נפרדו ממנו, ואז אמר: **"קִטְנֹתֵי מְכַל הַחֲסָדִים וּמְכַל הָאֱמֶת"**, אלה הם מחנות הקדושים שנפרדו ממנו.

(ב) בשביל שינצח יעקב את שרו של עשו בלבדו.

רבי יצחק אמר, בשביל להניחו עם הממונה שרו של עשו, שברשות עליון היה בא, ואלה המלאכים הלכו לומר שירה, שהגיע זמנם לשבח להקדוש ברוך הוא בשעה ההיא, ואחר כך חזרו אליו, זהו שכתוב: "קִטְנֹתֵי מְכַל הַחֲסָדִים וּמְכַל הָאֱמֶת וּגְוִי וַעֲתָה הִיִּיתֵי לְשִׁנֵּי מַחֲנוֹת", מחנה שכינה וכל ביתו.

(ג) לפי שבבילה ההוא ניתן רשות לשרו של עשו ללחום עם יעקב.

רבי אלעזר אמר, הרי אמרו שבבילה ההוא היתה שליטה לצד של עשו באותה השעה, שהרי כתוב: "יְהִי מְאֹרֶת", חסר[א], ולפיכך: "וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ", שנשאר יעקב שהוא השמש בלבדו, שנתכסה הלבנה מן השמש[ב], ואף על פי כן השמירה של הקדוש ברוך הוא לא סרה ממנו מכל וכל, ועל כן לא יכל לו, שכתוב: **"וַיִּרְא כִּי לֹא יָכַל לוֹ"**, הביט לימין וראה לאברהם, הביט לשמאל וראה ליצחק, הביט בהגוף וראה שנכלל מצד זה ונכלל מצד זה[ג], אז **"וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ"**, בעמוד אחד הסמוך להגוף, והוא מבחוץ להגוף, ולפיכך **"חֲנֻה מַלְאָךְ ה' סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם"**, הקיפו בכל צדדיו, בשביל להצילו, וכאשר שרתה השכינה אצלו, הרבה חילות ומחנות באו עמו, ומאותן המלאכים שלח אל עשו.

יעקב רצה להשלים עם עשו בעוד יצחק חי

רבי אבא אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים", מפני מה נתעורר הוא לשלוח אל עשו, ומוטב היה לו לשתוק ממנו, אלא אמר יעקב, יודע אני שעשו חושש על כבוד אב, ולעולם לא הרגיו לפניו, והריני יודע שהואיל ואבי קיים אינני ירא ממנו, ורק עתה שאבי קיים אני רוצה להתפייס עמו, מיד **"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו"**.

יעקב עשה את עצמו עבד לעשו כדי שבאחרית הימים יעקב ימלוך על עשו

רבי שמעון אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים", כתוב: **"טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶד לוֹ, מִמְּתַפְכֵּד וַחֲסֵר לָחֶם"** (משלי יב, ט), **"טוֹב נִקְלָה"** זה יעקב, שהכניע עצמו לפני עשו, בשביל שאחר כך יהיה עשו עבד לו וישלוט עליו, ויתקיים בו **"עֵבֶדוֹ עֲמִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶ לְאֲמִים וּגְוִי"**, ועוד לא היה זמן ממשלת יעקב כלל, לפי שסלקה יעקב לסוף הימים, ועל כן היה יעקב מיד נקלה, ואחר כך זה שהיה מתכבד יהיה עבד לו, זה שהוא חסר לחם, יהיה עבד לזה שנתנו לו רוב דגן ותירוש.

בא וראה, שלפי שידע יעקב שנצרך לו עתה להכנע, נתהפך להיות נקלה, ויותר חכמה וערמה עשה בזה, מכל מה שעשה נגד עשו, שאילו היה עשו יודע חכמה זו, היה הורג את עצמו שלא יבא לזה.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"ב **"וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן גִּרְתִּי וּגְוִי"**, מיד פתח יעקב להתהפך לו לעבד, כדי שלא יסתכל עשו באותן הברכות שברכו אביו, שהרי יעקב סלק אותן על אחר כך, כמו שאמרנו.

זיו הזוהר

שיעקב שרשו בתפארת, שהיא מדת הרחמים הכלולה מן ימין ושמאל, מחסד וגבורה, מאברהם ויצחק.

א. רמז על קללה ועונש, והיינו צד של עשו. ב. פירוש, שלא היה זיווג ויחוד העליון, שאז נתעורר שליטת הדין, כחו של עשו. ג. פירוש,

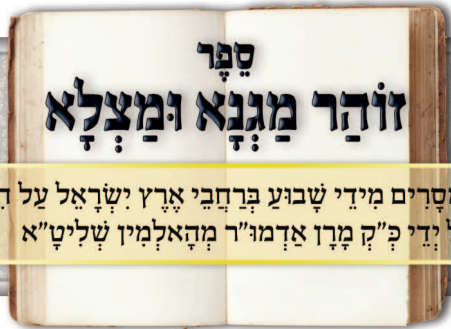
יעקב רמז לעשו שאפילו לבן הקוסם הגדול ביותר לא ניצח אותו

אמר רבי יהודה, מה ראה יעקב ששלח לו לעשו ואמר: "עם לבן גרתי", וכי מה פעל בשליחותו שאמר דבר זה, אלא לבן הארמי קולו הלך בעולם שלא היה אדם שיוכל להנצל ממנו, שהוא היה חכם בכשפים ורב בקסמים, ואביו של בעור היה ובעור הוא אבי בלעם, שכתוב: "בלעם בן בעור הקוסם" (יהושע יג, כב), ולבן היה חכם בכשפים וקסמים

יותר מכולם, ועם כל זה לא יכל לו ליעקב, ובקש להאביד ליעקב בכמה מיני כשפים, זה שכתוב: "ארמי אבד אבי" (דברים כו, ה).

אמר רבי אבא, כל בני העולם ידעו, שלבן גדול החכמים והמכשפים והקוסמים, ולמי שבקש להאבידו בכשפיו לא ניצל ממנו, וכל מה שידע בלעם ממנו היה, וכתוב בו בבלעם: "כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר

יואָר" (במדבר כב, ו), וכל בני העולם היו מפחדים מלבן ומכשפיו, ודבר הראשון ששלח יעקב לעשו שאמר: "עם לבן גרתי", ואפשר תאמר שזמן קצר היה חודש או שנה, לא כן אלא: "ואחר עד עתה", כי שנים שהייתי עמו, ואפשר תאמר שלא עלה בידי כלום, "ויְהִי לִי שׂוֹר וְחִמּוֹר", אותן שתי גזרות הדינים, שכאשר מתחברות שתיהן יחד, אינן מתחברות אלא להרע לעולם, ולפיכך כתוב: "לא תחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר וּבְחִמּוֹר יַחַדְוּ".

מסדרת הדרשות ושעורים הנמסרים מידי שבויע ברחבי ארץ ישראל על חזק לימוד הזוהר הקדוש, על ידי פ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

היה בית יהודי שאין בו למוד זוהר הקדוש, לקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם פלו, וממנו ישקו העדרים וכל הצמאים ממנו שותים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב לאבינו שבשמים.

ברוכים הבאים בשם ה'. ברשות הגאון הגדול הצדיק המקבל ראש הישיבה הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בנו של המקבל הצדיק רבי שלום שמואלי שליט"א תלמידיו המבוקים של מורנו הרב שרעבי זי"ע, וברשות כל הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה. אנחנו מקוים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע: היום הוא יומא דהילולא של קדוש ה' המקבל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע, ומן הראוי ללמד מדרכיו אשר זרז את כל היהודים ללמוד זוהר הקדוש בכל יום. ומכוח התעוררנו להבין ערפה של שעה, בלמוד התורה הקדושה ובפרט בלמוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערפה של שעה, שנחלקו חנם מאות אלפים ועוררו את אחינו בני ישראל בכל העולם פלו שכל אחד מישראל זקנים עם נערים צריכים להיות דבוקים בתורת הרשב"י, ואפילו נשים וילדים קטנים גם ילמדו את תורת הרשב"י.

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלה), וזה לשונו: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם פמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה. המשך בעלון הבא

פותרים בכבוד אכסניה, ובהזדמנות זו אני רוצה להפיר טובה למזכה הרבים ראש הישיבה הקדושה נהר שלום תכב"ץ, הגאון הצדיק המקבל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, הפועל בכחות נפלאים לפרסם את תורת הרשב"י הקדוש, בשעורים נפלאים אשר בכל הארץ יצא קום, ובפרט בהדפסת ספרי הזוהר הקדוש, ואדרות, וכל הספרים על הימים טובים, בכל מיני אופנים, ובפורמט פיס ללמוד בדרכים, לבלתי ידח ממנו נדח, וליקר הרגעים כמו שנאמר "לרגעים תבחננו". על פועלם ומסירות נפשם בהפיצם את מאות שעוריו על הזוהר הקדוש, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את למוד הזוהר הקדוש, שלא